

**ВАСИЛЬ
ОЛЕКСАНДРОВИЧ
СУХОМЛИНСЬКИЙ**

Народився Василь
Сухомлинський 23
вересня 1918 року у селі
Василівка
Кіровоградського району
в незаможній сім'ї.
Батько працював
столярем і теслярем.
Мама, Оксана Юдівна,
працювала у колгоспі. У
цій родині, крім Василя,
було ще троє дітей –
Меланія, Іван, Сергій. Усі
вони вибрали професію
педагога.

- Василь ріс жвавим і допитливим. Змалку любив малювати. Але зошити, фарби і пензлі можна було придбати тільки за лікарські рослини. Та бажання малювати було таке сильне, що хлопець цілими днями пропадав у лісі. За склянку насіння акації одержував два зошити. Одного разу Василь із товаришами пішки пройшли 45 кілометрів, аби купити фарби.

Після закінчення
Полтавського
педагогічного
інституту Василь
Олександрович 35
років працював
вчителем і
директором
Павлиської школи

Під час Другої світової війни був на фронті. Двічі пережив поранення. Особливо постраждала рука. Хірурги боялися, що її доведеться ампутувати. Перед операцією повідомили про це Василя Олександровича. “Ой ні, руку будь що треба залишити!” “Навіщо тобі рука? Ти що, артист?” – запитав старенький хірург. “Ні, я вчитель”. Операція була складною, хірурги зробили усе можливе. Рука залишилася, але після операції стала на шість сантиметрів коротшою. Важким було й поранення в груди, але вчитель все одно повернувся до школи.

За свою педагогічну працю він був нагороджений двома орденами Леніна, багатьма медалями Союзу РСР. З 1958 року Сухомлинський — член-кореспондент Академії Педагогічних Наук РРФСР, з 1958 р. Заслужений вчитель УРСР. В 1968 року йому було присвоєно звання Героя Соціалістичної праці. В тому ж році він був обраний членом-кореспондентом Академії педагогічних наук СРСР.

Павлиська середня школа Онуфріївського району Кіровоградської області

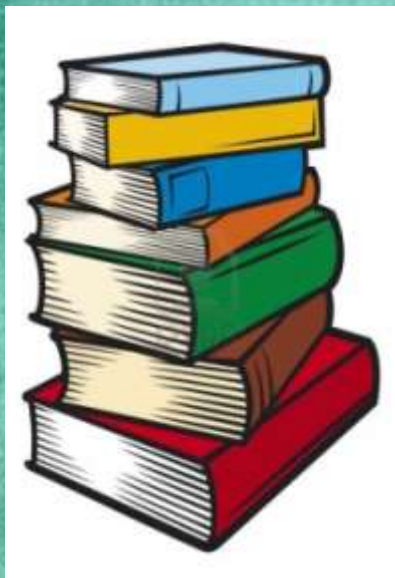

Великий педагог, мудрий учитель, чудова людина. В його палкому серці жила велика доброта і любов до всього світу. Він не лише навчав дітей, а й прищеплював кожному з них найкращі людські якості, виховував у них доброту, чуйність, людяність, патріотизм, любов до батьків, до людей і до рідної землі.

Мудрий учитель писав для дітей чудові твори: коротенькі повчальні і дуже змістовні. Його любов до дітей була такою великою, як сонце.

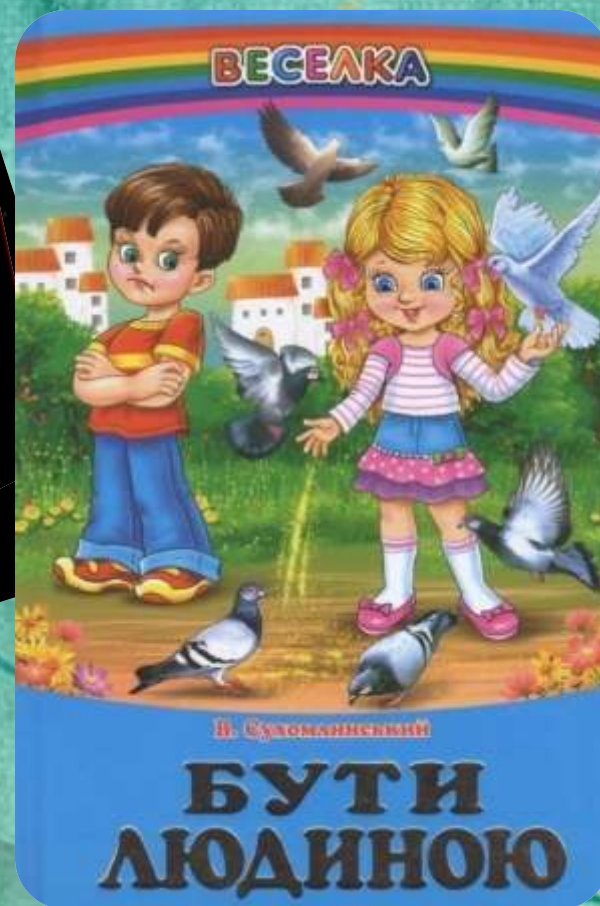
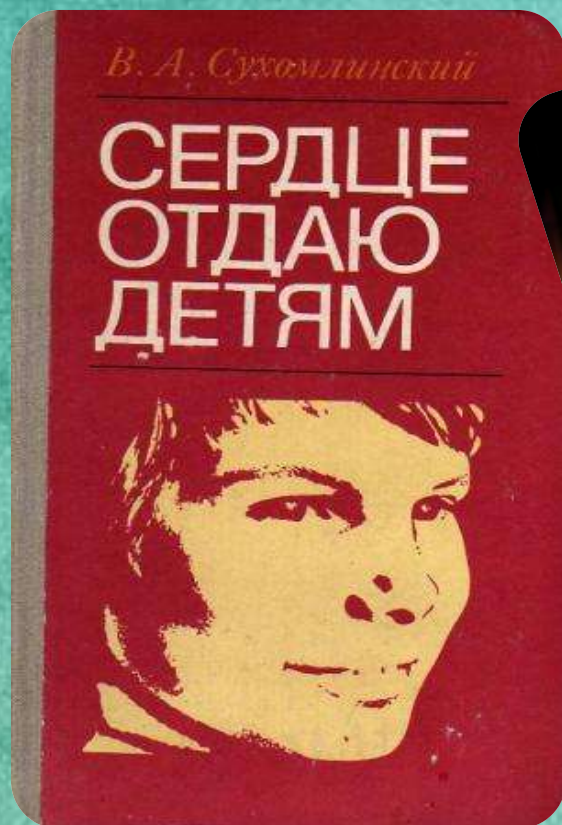

- Педагог написав 48 книг, 500 наукових статей, 1500 казок і оповідань для дітей. Праці педагога видані 53-ма мовами світу загальним тиражем понад 15 мільйонів примірників. Найбільш відома його книга – „Серце віддаю дітям” (видана 32-ма мовами світу, 55 видань). Широко знані його книги:

„ Народження громадянина”,
„Павлиська середня школа”,
„ Як виховати справжню людину”,
„Сто порад вчителеві”,
„ Розмова з молодим директором школи”, „Книга про любов”
та інші.

**Помер Василь
Сухомлинський
2 вересня 1970 року.
Похований на
кладовищі всього за
300 метрів від
школи, якій віддав
усе своє життя**

СЕРЦЕ
ВІДАЮ
ДІТЯМ

В.О.Сухомлинський
1918-1970

МИКОЛАЇВСЬКИЙ

ДЕРЖАВНИЙ

УНІВЕРСИТЕТ

Серце
дітей

ІМ. В. О. СУХОМАНІНСЬКОГО

Пам'ятник
українському
педагогу
Сухомлинському
Василю
Олександровичу
встановлено 24
вересня 2004 року
біля входу до корпусу
філологічного
факультету
Миколаївського
державного
університету, що
носить його ім'я

Меморіальна дошка
в Луганському
національному
університеті ім. Тараса
Шевченка

Бюст
Сухомлинського
у Вінницькому
державному
педагогічному
університеті
ім. Михайла
Коцюбинського

Сувенірні
медалі
та монети

Десять не можна В.О.Сухомлинського

1. Не можна ледарювати, коли всі працюють.
2. Не можна сміятися над старістю і старими людьми – це велике блюзнірство.
3. Не можна заходити в суперечку з шанованими і дорослими людьми, особливо із стариками; не гідно людської мудрості й розсудливості постійно висловлювати сумнів щодо істинності того, що радять старші.
4. Не можна виявляти незадоволення тим, що в тебе немає якоїсь речі; ти не маєш права вимагати нічого.
5. Не можна допускати, щоб мати давала тобі те, чого вона не бере собі.
6. Не можна робити того, що осуджують старші.
7. Не можна залишати старшу рідну людину самотньою, особливо матір, якщо в неї немає нікого, крім тебе.
8. Не можна збиратися в дорогу, не спитавши дозволу і поради у старших, не попрощавшись з ними.
9. Не можна сідати до столу, не запросивши старшого.
10. Не можна сидіти, коли стоїть доросла, особливо літня людина, тим більше жінка.

Дружи з усіма: з деревом, пташкою
і комашкою,
Пам'ятай: без твоєї дружби
Ох і тяжко їм.

Подаруй мамі усмішку, квітку, пісню,
І сонечко.

Знай: це для неї найкращий дарунок
Від донечки.

Не забудь і про плаксу маленького
Братика.

Розкажи йому казку про бубликів в'язку.
Радісно!

Для бабусі тихенько проспівай
колискову.

Вір: від слів твоїх ніжних вона стане
Здорова.

Я був на далекій чужині,
Там небо таке ж голубе,
Та тільки нема Батьківщини,
Нема там, Вітчизно, тебе,

Бо в ріднім краю над
землею
Чистіша і глибша блакить.
І сонце Вітчизни моєї
Яскравіше в небі горить.

Я слухав пісні на чужині —
Хороші думки в тих словах,
Але то не крила орлині,
Що є в наших рідних місцях.

В.О.Сухомлинський